

Josep Cobo: “El cristianisme sobreviu tolerant les heretgies que condemna”

| 12 de juny de 2023

L'escriptor lleidatà **Josep Cobo** (1962) ha publicat el tercer llibre que completa la trilogia sobre Déu i el cristianisme, que va començar a escriure l'any 2019. Es tracta d'*Anatomia del cristianisme* (Fragmenta Editorial), que va presentar el passat divendres telemàticament en un [acte](#) organitzat per la **Facultat de Teologia SEUT** i que va comptar amb la participació de catedràtic **José Luis Villacañas**, doctor en Història de la Filosofia, el professor **Víctor Hernández**, doctor en psicologia, llicenciat en teologia i pastor de l'Església Evangèlica Espanyola, i el mateix Cobo.

Després que Villacañas definís l'obra de Cobo com “una interpretació no religiosa del cristianisme, en què l'**homo religiós és separat del sentit cristià**“, l'autor va oferir un recital de titulars a còpia de sentències crítiques envers el fet cristià, que no va dubtar a considerar, en començar el seu parlament, com una cosa que “**ha sobreviscut tolerant les heretgies que sempre ha condemnat**, com si es tractés —va continuar— d'una mena de platonisme escolar sent, a la vegada, antiplatónic”. En aquest sentit, Cobo va admetre que la religió cristiana (“en el cas que certament sigui de veres una religió”) exemplifica un Déu totpoderós en la figura de Jesús “**com qui exemplifica la perfecció suprema en una model de passarel·la**“.

Amb l'escepticisme i el sentit de l'observació que el caracteritza, el també llicenciat en filosofia per la Universitat de Barcelona va tenir paraules per exposar la seva concepció al voltant del fet de “**creure-hi sense veure-hi**” que proposa el cristianisme. Per això, va convidar els seus oients a entendre aquesta afirmació mitjançant un símil fotogràfic per fer-ho més clar: “No em poden fer creure que els vampirs existeixen només veient la pel·lícula *Crepuscle*; només podré creure-ho sortint de nit, al carrer, **amb una estaca a la mà i veient-ho amb els meus propis ulls**“.

Referint-se a les tesis principals que exposa al seu llibre, Cobo va posar en relleu que el cristianisme sosté que Déu només té l'entitat que representa **el cos d'un ésser crucificat** i, per això, “no pretén viure hipotecat en una imatge en què tan sols predomini un element diví, sense fonaments”. Feta aquesta consideració, l'autor no va deixar de banda el significat de l'Encarnació a partir de les discussions (origen d'heretgies) “**sobre si Jesús és veritablement Déu i veritablement home**“, cosa que el va permetre aprofundir abans de finalitzar en el misteri de la Trinitat.

Davant d'aquesta situació, aquest filòsof va acabar preguntant-se **qui és el subjecte real de la fe**; “abans de trobar-ne la resposta —va persuadir els internautes— no tracteu de dir a un àcar de la pols que el seu Déu és un humà, **ni a un humà que el seu és algú que s'ha personificat i després ha ressuscitat**, perquè no ho creurà”.

[Josep Cobo](#) és autor dels llibres *Incapaces de Dios*, *La paradoxal realitat de Déu* i de *Déu sense Déu* (aquest, amb Javier Melloni), tots publicats a Fragmenta. *Anatomia del cristianisme*, que es va posar a la venda el 18 de gener, tanca la trilogia amb els dos primers.